

Un conte hindú ens explica la història d'una gerra esquerdada que se sentia molt trista i avergonyida. Cada dia, el seu amo, l'omplia d'aigua per vendre el líquid al mercat, tot i que ella mai arribava plena a la paradeta, perquè perdia aigua pel camí. Un matí, la gerra, enfonsada, li va demanar al seu amo que la jubili, que la llenci, doncs amb ella perd més que guanya.

L'amo li va dir: “Escolta atentament, vella amiga. Cada dia, des que et vas començar a esquerdar, per tot el camí que junts recorrem, vaig plantar unes llavors: ara són flors i plantes que no només alegren la nostra jornada, sinó que a més han donat els seus fruits i em permeten a mi i a altres recollir-los i portar aliments a les nostres famílies.”
I nosaltres, fem com la gerra i ens lamentem o li traïem suc a les adversitats?

RESPIRA

Blanca Serres Marco